

פרקליטות חארה

אתמול חזרו והראו בטלביזיה אחד שישב בכלא שלוש שנים וזוכה על ידי בית המשפט העליון אחרי משפט חוזר. היה יכול לשבת שם עוד עשר שנים אם לא היה מזוכה... הוא אמר שעברו עליו שש שנים של ייסורים. (שלוש לפני ושלוש אחרי)

היום בצהרים התפרסמה הידיעה הבאה שאני מעתיק את חלקה – "דיני נפשות" - זו סדרה, כך אומרת הידיעה, שתשודר בערוץ 10 שתפרק לגורמים את מערכת המשפט בישראל ויעלו בה שאלות קשות לעיכול (ובהמעטה) על הפרקליטות: "האם היא תופרת תיקים? האם אנשים חפים מפשע יושבים שפוטם בכלא? האם חלקים במערכת התביעה והמשפט שלנו רקובים מין היסוד? האם יש שופטים חלשים שהפרקליטות מטילה עליהם את אימתה? אספנו חומרים שיכולים להדיר שינה מכל ישראלי". זהו תקציר הכתבה.

ואם זה לא מספיק, אז הנה לכם, עוד כתבה, מהיום, שמראים בה, עם כל ההוכחות המצולמות שצריך, סיפורים על עבירות תנועה ששוטרים מעלימים מעצמם ומחבריהם השוטרים...

אתמול בערב, בקטע השני של התחקיר "דיני נפשות", ערוץ 10, שעוסק ב"נפלאות" הפרקליטות, חקרו במיקרו, לעומת תחקיר המאקרו שהיה בקטע הראשון, והראו שלושה מקרים של איך, "ביום בהיר משטרה דופקת על דלת ביתך..." ממש ככה! נשמע מוכר?
כל השלושה, אחרי שנים, יצאו זכאים. אחד אף ישב בכלא כמה שנים... ועוד הראו איך, לכל השלושה נהרסו החיים, כולל אחרי הזיכוי המוחלט. ראינו איך שהחיים נהרסו גם להם וגם למשפחותיהם. יש לכם ספק?

יחיה אבו סאלחה, הורשע בסוף 2014 בשורת מעשי אונס בשתי קטינות. והוא עמד להישלח למאסר של שנים ארוכות.
רגע לפני גזר הדין, הוא החל לחשוד שמשו לא הגיוני קרה בתיק והוא החליף עורך דין. [אמרו לו, "תיקח את נוגה ויזל, היא תיקח לך את הבית אבל תתן לך את החיים"], והוא לקח. "מה אני צריך את הבית אם אין לי חיים הוא אמר", שמעתי אותו אומר את זה... והיא, היא ביקשה לחזור בהם מההודאה בגלל "כשל בייצוג".
ואז, כשזמנו המתלוננות להעיד שוב, הודתה האחת ששיקרה, ובעדותה של השניה התגלו סתירות מהותיות. הבנתם את זה?
אחרי שלוש שנות סבל, רובן במעצר בית עם אזיק אלקטרוני, בוטלה ההרשעה. לגמרי!
ועכשיו, נסו להיזכר במשהו שכתבתי לפני הרבה זמן. אמרתי לכם, שלפי חוקי מדינת ישראל, לדברים של מתלוננת יש עדיפות! מה שקובע זה מה שהיא אמרה! מה שהוא אמר זה זבל! לא מתייחסים לזה בכלל!!!
אז הבנות שיקרו ויצאו בלי כלום. בלי בכלל לשלם על מה שהן עשו!

ואילו הוא? אללה ירחמו!!! אין לו בית (הכסף לעורכת הדין, שתבורך!), ואין לו שם. הוא, אגב, היה מורה לאנגלית באותו ישוב. ועכשיו, אני שואל אותכם, כן, כן, אותכם – האם, הפרקליטות, והמשטרה, שכל העובדות ידועות וזמינות להם, הרבה יותר מאשר לעורכת הדין, לא היו יכולים להגיע לאותה מסקנה לבדם? אז מה קורה כאן, קיבינימט?

יחיה אבו סאלחה, הורשע בסוף 2014 בשורת מעשי אונס בשתי קטינות. והוא עמד להישלח למאסר של שנים ארוכות. רגע לפני גזר הדין, הוא החל לחשוד שמשוהו לא הגיוני קרה בתיק והוא החליף עורך דין. [אמרו לו, "תיקח את נוגה ויזל, היא תיקח לך את הבית אבל תתן לך את החיים"], והוא לקח. "מה אני צריך את הבית אם אין לי חיים הוא אמר", ואני שמעתי אותו אומר את זה... והיא, עורכת הדין, היא ביקשה לחזור בהם מההודאה בגלל "כשל בייצוג". ואז, כשזמנו המתלוננות להעיד שוב, הודתה האחת ששיקרה, ובעדותה של השניה התגלו סתירות מהותיות. הבנתם את זה? אחרי שלוש שנות סבל, רובן במעצר בית עם אזיק אלקטרוני, בוטלה ההרשעה. לגמרי!

ואז, אחרי שנגמרה הכתבה על "מכונת האמת" הזאת, שגם בה, אגב, הזכירו את הקשרים בין הפרקליטות ובין המכון הפתלוגי, ומעניין למה, אז אחרי זה הראו תחקיר ארוך ויסודי על פרשת תת ניצב אפרים ברכה, אללה ירחמו!!! ואני מוכרח לחזור כאן על הדברים האלו, אפילו שהם ידועים. מוכרח בגלל המילכוד.

מומלץ על כן, שכל אחד מאתנו ירכיב למצחו מצלמת וידיאו פעילה, שתוכיח שלא אנס ולא רצח ילדה בבית ספר. מצלמה מורכבת על קסדה כאותם כורים ההולכים בגיא צלמוות ויראים – אוי כמה שהם יראים – ממשטרה רשלנית ומשופטים מן הגיהנום.

עד כאן דברי עורך דין אביגדור פלדמן... הייתם מאמינים?

ואז, אני שואל, האם אין גבול לנבזות ולציניות? שהרי אם הרב המנוול היה אומר את זה בהתחלה, תת ניצב ברכה, שהיה מבכירי הקצינים במשטרה, היה עדיין חי איתנו היום וזוכה, אולי, גם להחזיק נכד על הידיים, לא כך? האם שמענו משהו מהפרקליטות? איזה דברי חרטה, הכאה על חטא, הפקת לקחים? אז שאלתי. והנה לכם עוד קיבינימט אחד, לאוסף שלהם. ובטח לא אחרון....

"בית המשפט העליון בשבתו כבית הדין הגבוה לצדק, הורה על פרסום הדו"ח הסודי החושף מחדלים וכשלים קשים של הפרקליטות, דו"ח שנכתב על ידי נציבת התלונות על הפרקליטות, השופטת הילה גרסטל. בכך דחה למעשה בית המשפט העליון את נסינות הפרקליטים המוזכרים בדו"ח שלא לפרסמו ולהביא לגניזתו.

הדו"ח המדובר הושלם כבר לפני שנה ועוסק במערכת היחסים הרגישה שבין המכון לרפואה משפטית בתקופת ניהולו של פרופ' יהודה היס ובין הפרקליטות. המכון הוא הגוף המרכזי שסיפק חוות דעת מומחה לאלפי המשפטים הפליליים החמורים ביותר בישראל – רצח, הריגה ואונס, ועל פי

עדויות הרופאים שלו אנשים נשלחו לתקופות מאסר ארוכות. הדוח הוגדר בידי מי שקרא את הטייטה שלו כ"פרשת קו 300 של הפרקליטות", ונאמר כי הוא כולל מסקנות חמורות המעלות חשש לעיוות דין ולישיבת חפים מפשע בבית הכלא."

שוב היה תחקיר בטלביזיה שבו הראו את מחדלי החקירה של הפרקליטות בפרשת תאיר ורומן זאדורוב. כמה תחקירים כאלו כבר היו. כמה רמאויות התגלו שם של הפרקליטות ושל המכון לרפואה משפטית!

כשמונתה השופטת הילה גרסטל לתפקיד נציבת הביקורת על התביעה, היא האמינה שבפרקליטות יושבים אנשים טובים וישרים, שכוונתיהם טהורות. ואחרי שנתיים ורבע סוערות בתפקיד היא עוזבת כאזרחית מודאגת, מיואשת מהמדינה וחרדה מכך שחפים מפשע יושבים בכלא. מה היא ראתה שאנחנו לא? צפו בראיון המלא – היא פתחה שם, במכון לרפואה משפטית, את הדלת "והיא נחרדה מהמימצאים שהיא מצאה. לא ישנה בלילות!" והיא חיברה דו"ח מיוחד. מטלטל. ומה קרה?

הפרקליטות נעמדה על הרגליים האחוריות כדי שהדו"ח לא יפורסם! והם, הפרקליטות, אף שכרו יחצ"ן כדי שיימצא דברים נגדה, נגד גרסטל! והתפרסמו עליה השמצות, שקרים והבאשות.

עסקינן בנתין זר שנשלח למאסר בפועל, למרות טענותיו שהוא חף מפשע. "במשטרה ובפרקליטות לא רק שלא האמינו לו – כלל לא טרחו לבדוק את גירסתו..."

לאחר משפט ארוך זיכה בית המשפט את הנתין הזר וקיבל את טענתה של העורכת דין מהסנגוריה הציבורית שלפיה "חקירת המשטרה בתיק היתה רשלנית והיא אף נמנעה מלחקור את האירוע עד שלא נותרה ברירה – ובעקבות כך נגרם נזק רב לכל תיק החקירה. עוד נקבע כי כאשר התנהלה החקירה היא היתה שטחית. בנוסף עלה כי העדים בתיק תיאמו ביניהם גירסאות נגד הנאשם... כמו כן נמצאו סתירות רבות בין העדויות שנמסרו במשטרה לבין אלו שנמסרו בבית המשפט."

בית המשפט קבע גם כי "התנהגות הפרקליטות בתיק מעוררת אצלו אי נוחות גדולה וטען שהפרקליטות התנגדה לכל מהלך שאמור היה לסייע לנאשם להוכיח את חפותו."

בית המשפט לא היסס לקבוע כי "נציגת הפרקליטות ניסתה לשבש את הגנת הנאשם וכי היא הילכה אימים על עדי ההגנה..."

עורך הדין של הנאשם אמר כך: "המדינה נלחמה לא למען הצדק, אלא, כדי לנצח על חשבון הלקוח שלי שהוא שייך למיגזר חברתי חלש" **[הענין נגמר כאמור, בזכוי מלא ובפצוי כספי גדול מאד שהמדינה תשלם]**

אדם, (הפעם) יהודי ולבן, הואשם ברצח, נידון למאסר, ואחרי שישיב כבר אחד עשרה חודשים (!) זוכה לגמרי, פה אחד, על ידי שלושה שופטים ועוד במחוזי! נשמע מוכר? ולמה זוכה? אתם כבר יכולים לנחש – "מחדל חקירה קולוסלי!" כך אמרו השופטים, לא אני אמרתי...

בשגיאות, רשלנות, אדישות לחיים ולמוות של שוטרים עצלים, עסוקים מדי, מבולבלים. אין ספק ששתי הסנגוריות מן הסנגוריה הציבורית של מחוז הצפון עשו עבודה מקצועית ומדויקת וראויה לכל שבח בפרשת רצח מרים אילתי, אבל בכל הכבוד, מה שוות שתי סנגוריות בלי קבוצת שוטרים בסגנון שוטרי קיסטון מאולפנו של מק סנט – חבורת שוטרים המסתבכת זה ברגליו של זה? אחד לא אסף ראיה מכריעה, אחר שיקר על דוכן העדים, מזכר שנעלם, מזכר אחר הנושא תאריך בדיעבד – אולי לא כל אלה היו בתיק אילתי אך זהו סגנון

הפעולה של שוטרי קיסטון, או במהדורה מודרנית יותר – משטרת לואי דה פינס כהגדרתו של עו"ד פיני פישלר.

ביהמ"ש: בדיקת המז"פ היתה לעג לכל חקירה רצינית

ואמר השופט גם כי: "גם בדיקת המז"פ ביום 14.4 היתה בבחינת לעג לכל חקירה רצינית."

המשפט שלי:

קראתי את הסיכומים שלהם, של התביעה. ושוב חזרתי וקראתי אותם. וזה פשוט לא להאמין.

ועיזבו כבר אותי, עם המשפט שלי. אנחנו מדברים על הגוף שמופקד על הצדק במדינת ישראל! ואני אומר לכם, שבנוסף לכל מה שכבר קראתם כאן, בחיבור הזה, על "עלילות הזוועה של הפרקליטות", אז מעכשיו יש לי גם את הדוגמה הספציפית שלי. הם, אלו מהפרקליטות שיש לי מגע איתם, והם, גם הם, הינם רמאים ושרקנים, מנוולים, אטומי לב, וגם, כאלו שחושבים כנראה שכולם, כל האחרים הם מטומטמים, או, מה שעוד יותר גרוע, הם שמים פס על כל מה ומי שמסביבם.

אני לא אצרך לכאן את כל המסמך, רק את מה שכתבתי לתמי באותו ענין. אתם תבינו לבד.

אחד, "בסך הכל" נשיא בית משפט מחוזי באחד המחוזות, הואשם במעשה מגונה באחת המזכירות בלשכתו. הוא נאשם בכך שהושיב אותה על ברכיו, הכניס את ידו מתחת לחולצתה, ומישש אותה שם. הוא הודה (!) במעשיו. וזוהי כמובן עבירה פלילית "פר אקסלנס". אני יודע כי זה הדבר הראשון שלמדתי במקרה שלי.

והיה משפט. והיתה הכרעת דין. אבל, אחרי שהצדדים הגיעו לעסקת טיעון עם עונש שהוסכם – הוא קיבל בסך הכל (!) מספר שעות עבודה לטובת הציבור, ובלי אשמה פלילית (!).

יחיה אבו סאלחה, הורשע בסוף 2014 בשורת מעשי אונס בשתי קטינות. והוא עמד להישלח למאסר של שנים ארוכות.

רגע לפני גזר הדין, הוא החל לחשוד שמשוהו לא הגיוני קרה בתיק והוא החליף עורך דין. [אמרו לו, "תיקח את נוגה ויזל, היא תיקח לך את הבית אבל תתן לך את החיים"], והוא לקח. "מה אני צריך את הבית אם אין לי חיים הוא אמר", ואני שמעתי אותו אומר את זה... והיא, עורכת הדין, היא ביקשה לחזור בהם מההודאה בגלל "כשל בייצוג".

ואז, כשזמנו המתלוננות להעיד שוב, הודתה האחת ששיקרה, ובעדותה של השניה התגלו סתירות מהותיות. הבנתם את זה?

אחרי שלוש שנות סבל, רובן במעצר בית עם אזיק אלקטרוני, בוטלה ההרשעה. לגמרי!

ועכשיו, אני שואל אותכם, כן, כן, אותכם – האם, הפרקליטות, והמשטרה, שכל העובדות ידועות וזמינות להם, הרבה יותר מאשר לעורכת הדין, לא היו יכולים להגיע לאותה מסקנה לבדם? אז מה קורה כאן, קיבינימט?

הדוח הכי חמור שפורסם על הפרקליטות מאז קום המדינה. ידיעות אחרונות של ה 28.05.2017. דו"ח השופט רוזן.

דו"ח: הפרקליטות הסתירה ממצאי נתיחה שיכלו להביא לזיכוי

פרקליטים הפרו צווים של בית משפט, הסתירו חומרי חקירה והגישו כתבי אישום בלי שעיינו בכל החומר. כך עולה מדו"ח חמור שפרסם נציב הביקורת נגד הפרקליטות בנוגע ליחסי העבודה עם המכון לרפואה משפטית.

מדברי הביקורת הקשים של רוזן - אם כי הוא לא כותב זאת במפורש - עולה חשש חמור כי כתוצאה מהתנהלות זו יושבים או ישבו בכלא אנשים חפים מפשע. לדבריו, ההחלטה על הגשת כתב אישום אמורה להתקבל לאחר שהפרקליט עיין במלוא חומר החקירה ובחן אם לאור הראיות קיים סיכוי סביר להרשעה.

כמו כן, הוא קבע שהפרקליטות מחויבת לחשוף את כל חומרי החקירה. הנציב רוזן רמז שבמקרים שבהם הדבר לא נעשה, ייתכן שניתן לטעון לפסילה של כתבי האישום, שכן עולה חשש שהם הוגשו בניגוד לחוק. בשנים שבהן עוסק הדו"ח סיפק המכון חוות דעת מומחה לאלפי משפטי רצח, הריגה, אונס ועבירות חמורות נוספות, ועל סמך עדויות רופאיו נשלחו נאשמים לתקופות מאסר ארוכות. הנציב קובע כי בחלק מהמקרים שנבדקו הפרו פרקליטים ביוזעין צווים של בת-משפט, הסתירו מהסנגוריה חומר מהותי ביותר שעשוי היה להביא לזיכוי והערימו על ההגנה באופן בלתי חוקי קשיים בקבלת ראיות חשובות שאולי יקלו עם הנאשמים..

שופט בית משפט השלום בחיפה, זאיד פלאח זיכה היום את דן רוגל, מבכירי התעשייה הביטחונית בארץ ומי שזכה לקבל פעמים את פרס ביטחון ישראל מאשמת הטרדה מינית בצעירה הסובלת מפיגור שכלי.

ע"פ כתב האישום רוגל, שהכחיש את המיוחס לו לאורך כל הדרך וטען לעלילת שווא, הטריד מינית באוקטובר 2010 צעירה הסובלת מפיגור שכלי וזאת עת שחזרה מעבודתה לדירוג מוגן בו היא מתגוררת וירדה בתחנת אוטובוס סמוכה לביתו בזמן שטייל עם כלבו. הוא קרא לה להתקרב אליו והתקרב אליה עם כלבו, תפס בשרוול הזיקט שלה, קירב אותה אליו ושאל אותה אם היא רוצה שיעשה לה טוב. כשענתה בשלילה הוא נגע בשדיה מעל חולצתה ומישש אותם כל זאת חרף הפצרותיה שיפסיק וכי לא נעים לה.

גרסת המתלוננת גדושה בפרכות ותמיהות דבריה לא השתלבו: "השופט זיאד פלאח ציין בהחלטתו מדברי עדי התביעה שהיו אמורים לחזק את דבריה. כאשר לעיתים עדי התביעה עצמם עם חלק אמרו שדברי המתלוננת בעניין מסוים אינו אמת ואני דוחה את גרסתה בנוגע למעשים הפליליים שייחסה לנאשם. לעומת המתלוננת הנאשם עשה עלי רושם אמין, דיבר באופן עקבי ודבריו בפני תואמים לדבריו במשטרה והם השתלבו היטב עם דברי עד ההגנה ואף נתמכים מראיות התביעה. בנוסף לכך לא עלה בידי המאשימה להוכיח כנדרש את המיוחס לו בכתב האישום לכן אני מורה על זיכוי

מדובר: "מדובר בתיק"עו"ד תמי אולמן, שייצגה את רוגל והביאה לזיכוי המלא אמרה בתגובה לחיפה בתיק שמלכתחילה לא היה מקום להגישו, התלונה מופרכת על פניה, ואנחנו שמחים שנעשה צדק". רב עם הנאשם, אשר סבל רבות עד לזיכוי המלא

דן רוגל, 2016